

בענין: הקובלנה נגד ד"ר פבל אלוף

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979

ד"ר פבל אלוף (להלן הנקבל) הוא רופא שיניים המחזיק במרפאה בנתניה. הוא העניק טפול שורש לאחת המטופלות על ידו (להלן המטופלת). זו האחרונה התלוננה על שהטפול היה פגום ובעקבות כך נערך ברור שסופו בקובלנה שהוגשה נגד הנקבל ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות.

לפי האמור בקובלנה, אשם הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת מורשה לטפול שיניים, ובנוסף בהתנהגות רשלנית ואו בחוסר יכולת ליתן טפול למטופלת (פיסקאות 1 ו-3 לסעיף 95 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979 (להלן הפקודה).

העובדות עליהן מתבססים אישומי המשמעת האמורים סובבות, כפי שכבר נאמר, טפול שורש שעשה הנקבל למטופלת. זו האחרונה סבלה לאחר הטפול כאבים, ואולם הנקבל הרגיע אותה באומרו שזו תופעה מוכרת לאחר טפול שורש. כחודש לאחר מכן הרכיב הנקבל שני כתרים בשיניה של המטופלת. כאבי השיניים לא חדלו.

בדיקות מאוחרות שערכה המטופלת אצל רופאי שיניים אחרים העלו שהיא סבלה מתהליכים דלקתיים, שטיפול השורש שנעשה היה לקוי בחיבטים שונים שפורטו בקובלנה, ושחלק מהמכשור בו טופלה המטופלת נותר באזור הטפול בשתי השיניים. המצב הגיע לכך שהיה צורך לעקור את שתי השיניים.

עוד התברר שהנקבל התרשל בניהול הרשומה הרפואית, שאין רישום על אנמזה רפואית ודנטלית, גם לא על תכנית טיפולים ברורה. עניינים נוספים שנתבררו הם שהצילומים שנעשו ע"י הנקבל היו באיכות ירודה, ושאין תעוד על טיבם וטבעם של הכתרים שחושמו בפי המטופל. לכל אלו יש לחוסף שלנקבל לא היה בטוח כנדרש ע"י משרד הבריאות.

ועדה שהוקמה ע"י שר הבריאות כמצוות סעיף 47 לפקודה שמעה את שהיה לנקבל לאמר, והיא העבירה דו"ח על כך לשר הבריאות. הדו"ח כולל גם חמלצות על התגובה העונשית הראויה.

הדו"ח, שהופנה לשר הבריאות הועבר אלי, נוכח העובדה שסמכויות הענישה המשמעתית הנתונות לשר, הואצלו אלי.

בפני הועדה חודה הנקבל בנטען כלפיו בקובלנה, ואולם הוסיף ואמר בעדותו שהדברים אינם "כצעקתה". בין השאר טען שלא ידע שמוטלת עליו חובה לעשות בטוח, ושהוא מפצה את המתלוננת בסכום גדול אותו הוא משלם מדי חדש. את הרישומים הוא רושם כפי שנהג לעשות ברוסיה בטרם עלה ארצה.

הנקבל טען שהוא לא סיכן את בריאותה של המטופלת, שהוא בן 65, שאין לו עבר משמעותי.

הועדה דחתה את טעון הנקבל שאין מדובר ברשלנות חמורה וקבעה שהנקבל התרשל התרשלות חמורה. החומרה במקרה זה היא מוגברת, נוכח העובדה שביקורת שנעשתה במרפאת הנקבל העלתה שבעוד נערכת הביקורת במרפאתו ע"י אנשי משרד הבריאות, המשיך הנקבל ללכת בסורו.

בכל הנסיבות הללו, המליצה הועדה להתלות את רשיון הנקבל לחדש ימים.

המלצת זו מקובלת עלי, ואני מורה שרשיון הנקבל יותלה לחדש ימים החל מיום 1.3.11.

27.1.10

ניתן היום

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים